

Historien om Nalle (som jeg husker den).

Af John Jensen

Da jeg for et stykke tid siden blev bedt om at skrive historien om Nalle, var min første tanke, at jeg var den rigtige til det, da jeg jo havde været med til at lave aftalen om dette fænomen. Den næste tanke var, at det var så længe siden, og kunne jeg nu huske noget? Nå, der var ikke andet at gøre, end at prøve at få de små grå i sving, at prøve at huske tilbage, og gøre sit bedste. Som jeg husker det var det i 2004, vi havde hele dagen været til VM i Kalundborg. For dem der ikke ved det, var VM en venskabsmatch mellem rokubberne i Kalundborg, Tissø, Nykøbing Sj. Og Holbæk. Der var et helt fast program for løbene, og VM blev på skift holdt hver efterår i de 4 roklubber. Årets vært var Kalundborg, vejret var dejligt (nu gætter jeg), og løbene blev afviklet i god ro og orden. Et lille uheld med 4 års outrigger med styrmand husker jeg dog, Kalundborgs båd ramte desværre en stor bølge undervejs, en roer kom til skade og måtte køres på skadestuen. Heldigvis kom han ikke alvorligt til skade, men det var synd for dem, da de var langt foran os andre. Jeg var styrmand i vores båd, så jeg havde første parket til hændelsen. Nå alle løb var afviklet, der var blevet badet og skiftet tøj, nu var vi klar til fest og trøje overrækkelse. Reglen var, at vinderne af de enkelte løb, blev belønnet med en trøje, i den arrangerende roklubs farver, og overrækkelsen af disse trøjer, var et af aftenens festlige indslag, der var lejlighed til at håne hinanden, i venskabelig ånd. 4 års outrigger havde vi i Holbæk vundet, fordi Kalundborg havde deres uheld, så vi donerede vores trøjer til dem, som et lille plaster på såret. Trøjerne var nu delt ud, den gode mad spist, så nu skulle der festes, og det blev der. På et tidspunkt, hvor jeg bestemt ikke var helt appelsinfri, landede jeg hos en flok Nykøbing roere, hvem de var kan jeg ikke huske, jeg er elendig til navne, og den megen alkohol gør det heller ikke bedre. Nå vi snakkede om løst og fast, og jeg fortæller om en tur jeg havde været på i år 2000. Vi skulle ro på Sjællands søer, Tissø, Furesøen, Esrum sø og Arresø. På grund af dårligt vejr kom vi ikke til at ro på Arresø, så vi flyttede os til Helsingør Roklub, hvor der var læ for den kraftige vestenvind. Mens vi roede op og ned af kysten, blev der fortalt at roklubberne deroppe havde en tradition med at ro et kålhoved, frem og tilbage, og på en god dag kunne dette kålhoved godt lande i de forskellige roklubber flere gange. Så overvejede vi om dette også kunne lade sig gøre med Nykøbing og Holbæk rokubber. Pludselig var der en af Nykøbing roerene, der sagde, at i det firma, hvor han arbejdede, stod der en figur ude fra Østen, som hans chef havde haft med hjem fra et besøg. Den var så grim, at han havde fået forbud mod at have den hjemme hos sig selv, hans datter skreg hver gang hud så den, så han havde taget den med ned i firmaet, hvor den stod til ingen nytte, og bestemt ikke pyntede. Oprindeligt var det vist en CD holder, hvilket jo

var meget moderne dengang. Han var helt sikker på at han godt måtte få den, og så havde vi jo noget at ro frem og tilbage, vi synes i hvert fald det var bedre end et kålhoved. Det blev aftalt, og vi festede videre. Efteråret går, ja vinteren går også, og det bliver endelig forår, så vi kan komme ud at ro igen. En aften, jeg kommer ned i roklubben, står der en tudegrim figur, klædt i rotøj fra Nykøbing, med en logbog om halsen. Langsomt dæmrede det i min hukommelse, jeg havde glemt alt om denne aftale, og havde heller ikke fortalt andre om denne aftale, uha det var pinligt (men hvad sker der ikke i en brandert). Da jeg bladrede i bogen, opdagde jeg at figuren var døbt Nalle, og skulle roes frem og tilbage mellem Nykøbing og Holbæk. Heldigvis var medlemmerne i vores roklub med på ideen, og dermed var en tradition skabt. Nalle har siden ført en omtumlet tilværelse, han har været gemt i skunken i Nykøbing, han har optrådt i Nordvestnyt, har været roet til Nykøbing med fremmede roere (sendt med fragtmand), men kom dog hurtigt retur ad landevejen, det er kun roere fra Nykøbing og Holbæk, der må ro med ham. Dette er historien som jeg husker den, noget er helt sandt, noget er sikkert gætteværk, og noget kan være helt forkert, men essensen i historien er helt sand.